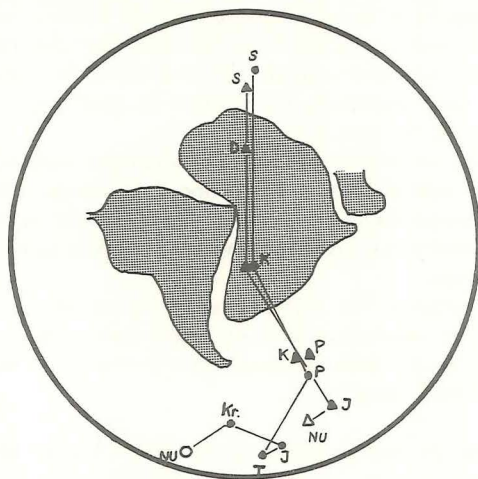

7. "Polyvandring"-ruter ved sammenskydning af kontinenterne.
Kun Afrika og Sydamerika er indtegnet. (efter Nature)

FUR MUSEUM

I begyndelsen af halvtredserne tog nogle af beboerne på limfjordsøen Fur initiativet til opførelsen af en bygning, der skulle rumme et egnsmuseum. Dette museum blev placeret i Nederby på Fur og åbnedes for offentligheden i 1953.

Museets leder - møbelfabrikant M. Breiner Jensen - søgte i 1954 kontakt med Mineralogisk Museum i København for at få ordnet Fur museets geologiske samlinger. Disse viste sig så fortræffelige og i så hurtig vækst, at der i 1961 blev indgået en overenskomst mellem de to museer. Overenskomsten går bl.a. ud på, at Mineralogisk Museum vil støtte Fur Museum med præparationsarbejder og bestemmelse af den geologiske samling samt at denne (hvis Fur museet ophører som selvstændig og selvejende institution) skal overgå til Mineralogisk Museum, indtil et nyt museum oprettes på en efter Mineralogisk Museums opfattelse betryggende måde.

Som egnsmuseum indeholder Fur Museum foruden geologiske samlinger også arkæologiske, etnografiske og historiske samlinger. Men de geologiske samlinger udgør en væsentlig del af museet, og de vil sikkert i høj grad have interesse for Varv's læsere.

Det drejer sig først og fremmest om forsteninger og bjergarter fra Limfjordens og specielt Furs "molersområde" (med 50 millioner år gamle havaflejringer af mikroskopiske kiselalger og vulkansk aske).

Når samlingerne er så omfangsrige, er det først og fremmest M.Breiner Jensens fortjeneste. Nogle fund har han fået overrakt som gaver til museet, men langt den overvejende del har han selv indsamlet, og materialet viser hans store kendskab til moleret og hans evne til at se, hvilke steder det lønner sig at samle.

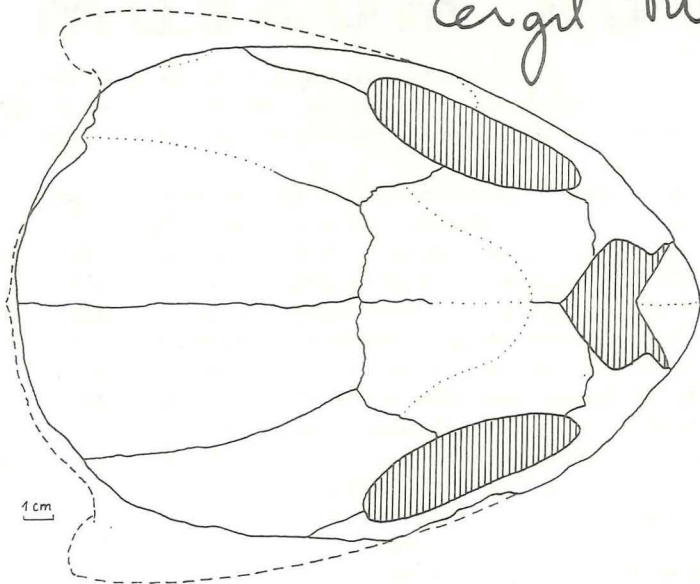
Det er næppe for meget sagt, at Fur Museums samlinger af molersforsteninger overgår samlingerne i Mineralogisk Museum. Man kunne nævne både planteforsteningerne og forsteningerne af snegle og muslinger - men specielt må her fremhæves insektsamlingen, fiskesamlingen og samlingen af skildpaddeforsteninger.

Fra den enestående fine skildpaddesamling må nævnes det næsten fuldstændige kranium og væsentlige dele af kropskelettet af en mere end halvanden meter lang havskildpade (*Eosphargis breineri*) - beslægtet med nutidens sjældne læderskildpade.

Den oprindelige museumsbygning er senere blevet betydelig udvidet, ligesom museumsinventaret - monrer, skuffedarier o.s.v. - er blevet bedre. Man har nu på Fur et museum, der vil imponere alle, der er interesseret i geologi eller palæontologi.

Til slut, ikke at forglemme, der arbejdes med materialet i Fur Museum. Palæozoologer og palæobotanikere låner materiale, de gerne vil se nærmere på, og de er altid velkomne til at gøre det, kort sagt, det er et levende museum.

Eigil Nielsen

Den store havskildpade's hovedskal set ovenfra